A fasiszta-kapitalizmus

Készült: SaLa közreműködésével a Mesterséges Intelligenciával

Bevezetés

E tanulmány a marxista-leninista társadalomelmélet és a történelmi materializmus alapjaira támaszkodva vizsgálja a modern kor legégetőbb társadalmi és politikai kérdéseit. Központi tézise, hogy a kapitalizmus történelmi hanyatlása törvényszerűen szüli meg a fasizmus különböző – nyílt és leplezett – formáit, amelyek a tőke osztályönkényuralmát igyekeznek fenntartani a társadalmi haladással szemben.

A szerző lépésről lépésre bontja ki a „fasiszta kapitalizmus" természetét, bemutatva annak pusztító potenciálját, valamint a népi demokrácia és a proletárdiktatúra által kínált történelmi alternatívákat.

A szöveg rávilágít arra, hogy az emberiség és a „gondolkodó anyag" valódi felszabadulása, valamint az elkerülhetetlen fejlődés az osztályelnyomás felszámolásán és a kommunista társadalmi forma megvalósításán keresztül vezet. A kötet zárásaként egy filozófiai kislexikon nyújt fogalmi iránytűt a társadalmi haladás objektív, anyagi kritériumainak megértéséhez.

A kapitalizmus hanyatló korszaka a fasiszta kapitalizmus.

Ez a rendszer – a körülményekhez alkalmazkodva – különböző formákban harcol a társadalmi haladás, a gondolkodó emberré válás, a kommunizmus, az emberi jogok és a valódi demokrácia megvalósulása ellen, ezzel pedig borzasztó szenvedést okoz az emberiségnek.

Kapitalizmus a népi demokráciában

A gondolkodó anyag fejlődési útja a kapitalizmuson keresztül vezet a kommunizmusba. Ennek hanyatló korszaka a fasizmus, vagyis a fasiszta kapitalizmus. Ezzel szemben az alternatívát a népi demokrácia jelenti, amelyben a kapitalizmus és a szocializmus együtt él. Ez a rendszer a tudományos világnézetre támaszkodva töri le a fasizmust, valamint a kapitalista osztály önkényuralmi törekvéseit.

Proletárdiktatúra

A kapitalizmusban a proletárok osztályérdeke a fasizmus elleni harc, amely a népi demokráciában tudatosan, a marxista-leninista kommunista párt vezetésével valósul meg. Ehhez a harchoz azonban a proletárdiktatúra formája szükséges. Ez a rendszer valójában demokráciát biztosít az egész társadalom számára – kivéve a fasizmusra, az önkényuralomra törekvőket, akikkel szemben diktatúraként lép fel.

A fasizmus elpusztíthatja az emberiséget

A fasiszta kapitalizmus a maga őrületében képes elpusztítani az emberiséget. Mivel a kapitalizmust felváltó kommunizmus elkerülhetetlenül szükségszerűvé válik, ezt a folyamatot a fasizmus csak a teljes emberiség kipusztításával tudná megakadályozni – ezzel azonban megsemmisítené a földi gondolkodó anyagot is. Természetéből adódóan a kapitalista rendszer, azon belül is a fasiszta kapitalizmus felelős a gyarmatosításért, a háborúkért, a világháborúkért és a népirtásokért.

Mosolygó fasizmus

A polgári demokráciában működő fasiszta kapitalizmust „mosolygó fasizmusnak” nevezzük. Ezzel szemben a demokráciát nyíltan elvető forma a klasszikus hitleri fasizmus. Globális szinten a fasiszta kapitalizmus az USA-féle mosolygó, illetve a hitleri fasizmus formáit a szükségleteinek megfelelően alkalmazza és valósítja meg.

A fasiszta kapitalizmus lényegét tekintve fasizmus, mivel a hanyatló kapitalizmus mindegyik változatában – bár megnyilvánulásukban szélsőségesen eltérnek – a kapitalista osztály önkényuralma érvényesül. A fasizmusnak így két jellegzetes alaptípusa van: a klasszikus hitleri fasizmus és az USA polgári demokráciájában működő mosolygó fasizmus.

A fasizmus a kapitalista rendszerben a körülményekhez alkalmazkodva, az alaptípusok kombinálásával, rendkívül változatos formákban ölt testet. Végül is a hanyatló, rothadó kapitalizmus minden formája fasiszta kapitalizmus: a kapitalista osztály önkényuralma, amely diktatúrát gyakorol a dolgozó proletárok, mint bérrabszolga „beszélő szerszámok” felett.

A fasizmus harca az emberré válás ellen

A fasizmus a kapitalizmusban ragadt „gondolkodó emberi állat” harca a valódi gondolkodó emberré válás, azaz a kommunizmus ellen. A kapitalizmus hanyatló, rothadó korszaka a fasiszta kapitalizmus. A kapitalista rendszer a fasiszta kapitalizmus eszközével védekezik az emberré válás folyamata ellen: ezt a kapitalista osztály önkényuralmával, valamint a demokrácia korlátozásával, formálissá tételével vagy teljes eltörlésével éri el. A fasizmus, az maga a kapitalista osztály önkényuralma, mivel a kapitalista hatalmi gépezetben a dolgozó proletároknak – a társadalom túlnyomó többségének – nincs saját osztályérdekeit képviselő ereje.

Filozófiai kislexikon

Társadalmi haladás: az emberi társadalom emelkedő, előre mutató fejlődése az alacsonyabb szintekről és formákról a magasabbak felé. A társadalmi haladás eszméje előfeltételezi először is annak a ténynek a felismerését, hogy az emberi társadalom változik és fejlődik; másodszor a földi élet értékes voltának elismerését; harmadszor pedig a történelem immanens folyamatként való felfogását, vagyis a társadalmi fejlődés törvényszerűségének elismerését.

A társadalmi haladás objektív, tudományos kritériumát a társadalom anyagi alapjában kell keresni. Lenin a termelőerők fejlődését tekintette a társadalmi haladás legfőbb mércéjének. A társadalmi haladás legáltalánosabb kritériumának azt kell tekintenünk, hogy a társadalom milyen mértékben vált úrrá a természet elemi erőin, illetve milyen mértékben szabadult fel a spontán társadalmi erők uralma, a szociális-politikai egyenlőtlenségek és az emberek szellemi elmaradottsága alól.

Korunkban a társadalmi haladás fő iránya a kapitalizmusból a szocializmusba való világméretű átmenet. „Az anyagi élet termelési módja szabja meg a társadalmi, politikai és szellemi életfolyamatot egyáltalában. Nem az emberek tudata az, amely létüket, hanem megfordítva, társadalmi létük az, amely tudatukat meghatározza.” (Marx–Engels Művei, 13. köt., 6. old.)